

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

2014. április XVII. évf. 1. sz. A Kaszap István Alapítvány negyedéves ingyenes kiadványa

„Egész életemet engesztelésül felajánlom Jézus Szentséges Szívének a saját és a többi emberek rettenetes sok bűneiért!”

- **A tartalomból**
- A fájdalmas Anya II. 1-2. old.
- **Az Alapítvány rendezvényeiről**
- Farsangi bál 3. old.
- Ruhavásár
- Zarándoklat 4. old.
- **Hit és erkölcs rovat**
- Visszanézeve
- Csöndes percek... - Vágó Mária írásai 5. old.
- **Kulturális rovat** 6-7. old.
- **Alapítványi hírek** 8. old.

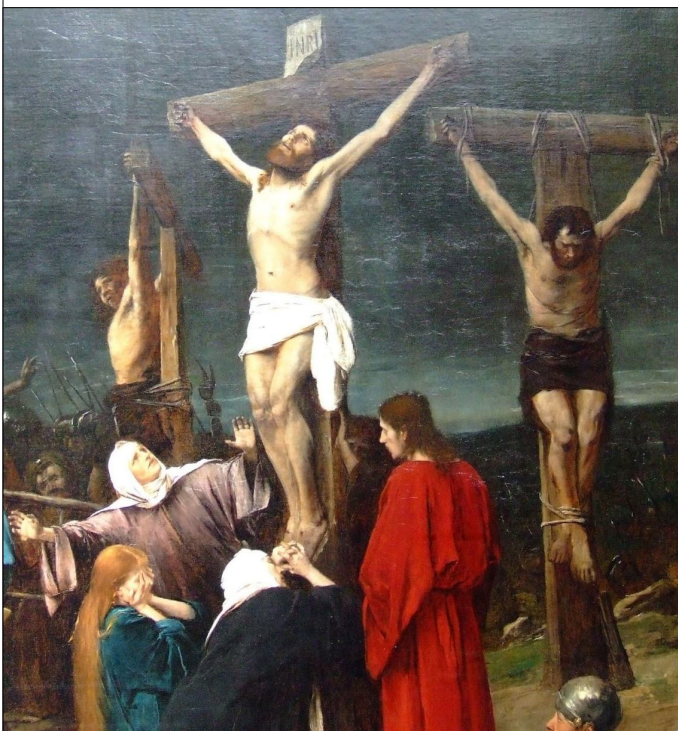

A fájdalmas Anya II.

a) A fájdalmas Anya nem keseredett el a kereszttel szemben sem Isten, sem emberek ellen. Hite s szeretete nem volt puha és érzélgős, mely csak jó időben tart ki, hanem ellenkezőleg hű s kitartó érzület volt az; azért aztán ki is tartott a kereszttel szemben nagy megpróbáltatásai alatt. Hite a sötétben el nem homályosult, hanem világított s szeretete az őt környező kegyetlenségben nem változott meg szeretetlenséggé, hanem melegítette elborult szívét. Ez a két kísértés szokta megkönyvékezni az ember szívét. Nem találunk ugyanis feleletet arra, hogy miért hagy az Isten szenvedni, ha csak a szenvedést rögzítjük, a kínok értelmetlen folytonosságát nézzük. Isten az ilyen kérdésektől sötétségbe burkolózik s nem értjük meg szeretetét, sem azt, hogy mit akar velünk. Hasonlóképpen könnyen szívtelenek leszünk elnyomóink s kínzóink ellenében. Íme a boldogságos Szűz jó példát ad nekünk e tekintetben. Megtapasztalta ugyan ő maga a szívnek e természetes gyöngeségeit, de kiemelkedett belőlük s ahogyan erős s rendületlen maradt hitében, úgy változatlan is volt az emberek iránti szeretetében. Nagy volt szenvedése, de nem tört le alatta; „nagy, mint a tenger, a te keserved”, mondjuk róla a Szentírás szavaival. Ide, a mi fájdalmas Anyánk mellé vonuljunk el kisebb-nagyobb bajainkkal! Tekintsünk az ő megrendítő sorsára,

melyet Isten mért reá? Pedig tiszta és szeplőtelen lélek volt. Hasonlóképpen tekintsünk a világ nagy csapásaira, gondoljunk a nagy hajótörésekre s bányaszerencsétlenségekre, a tűzvészekre s földrengésekre? Ilyenkor úgy látszik, mintha a világról is mondaná a próféta: „nagy, mint a tenger, a te keserved”. Sokszor elsötétülne a lelkem, ha a világ rengeteg bajaira gondolok; de hát nem az a jó s helyes módszer. Hanem valamint a szent Szűz a kereszttel szemben világított hitével s szeretetével s valamint a nagy hajótörésekben voltak, kik énekelve mentek a halálba, s azt hajtogatták: „közelebb Jézusom, Hozzád, közelebb Hozzád” s így tényleg legyőzték a bajt s a halált: úgy kell nekem is a sok bajban s megpróbáltatásban élő hittel Isten felé iparkodnom s így emelkednem kín és sötétség fölé. Azért vagyok lélek! Szeretettel gondolok tehát a fájdalmas Anyára, kinek tengernyi volt a kínja s ezt elviselte értem, hogy én viszont az én bajaimat viseljem el vele!

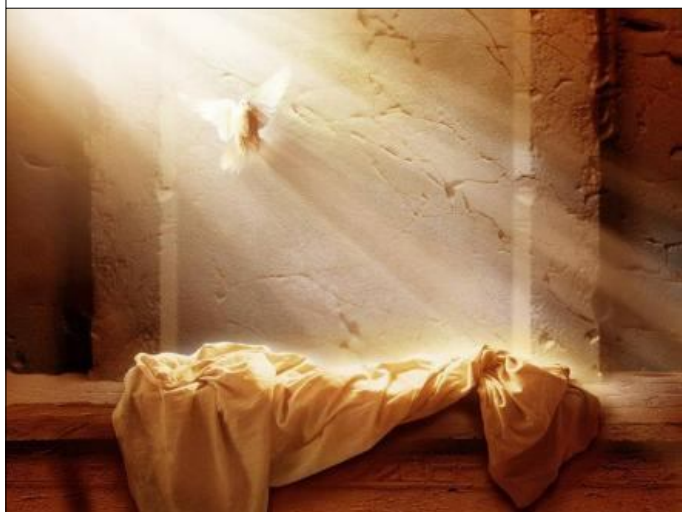
b) A fájdalmas Anya nem csak nem keseredett el, hanem résztvevő szeretete éppen ott a kereszt alatt lett naggyá. A szenvedésnek egyik áldása éppen az, hogy mélyebb s gyengédebb részvételre gerjed szívünk, hogy meg tudjuk érteni s megsajnálani szenvedő testvéreink. A legjobb betegápoló s a legtudósabb orvos is sokat tanul, ha maga is beteg lesz. Krisztusról is azt mondja szent Pál, hogy „azokból tanult engedelmességet, amiket szenvedett”. Mi pedig részvétet tanulunk azokból, amiket szenvedünk. Mikor mélyre esünk, mikor úgy igazán gyöngének s gyámoltalanoknak érezzük magunkat, akkor tud voltaképpen megélni a szívünk azokon, akik szintén úsznak a kínok tengerében s akik összeroskadnak az élet kegyetlen útjain.

A boldogságos Szűz lelkét az a nagy részvétel járta át, hogy ő a szenvedő Úr Jézus szimpátiájával s könyörületével nézte az emberiség bajait; ahogyan Krisztus érzett, úgy érzett ő. Ő tudta, hogy mibe kerül az Üdvözítőnek a lelke üdve s mily kínok árán kötötte egybe az ő lelkét s életét a mi ügyünkkel s érdekünkkel. A mi veszendőbe hajló boldogságunk sodorta őt ennyi bajba; érezte ezt a szent Szűz s épp ezért, mert Krisztus szenvedését osztotta, hát osztotta részvétét is; megsajnálta, megszánt minket s azóta kétszeres jóindulattal segíteni akar rajtunk. Igen, a mi nagy Segítőnknek s Üdvözítőnknek édesanyja az irgalom s könyörület szolgálatába van beállítva; magának szent Fiának szeretete fordította őt hozzánk s saját szenvedő gyermekeit ismerte föl bennünk, Krisztus testvéreiben. A szent Szűz tehát irgalmat tanult a kereszt alatt; mi pedig részvételre akarunk gerjedni testvéreink iránt saját bajaink megtapasztalásától.

c) A szent Szűz nem csak szenvedett s nem csak könyörült a szent kereszt alatt, hanem meg is bocsátott szent Fia bántalmazóinak. Krisztus odaállította édesanyját s minden szenvedését és minden szavát először az ő lelkével értette; mert akarta, hogy úgy érezzen édesanyja, mint ő s hogy az édesanyja ossza leghívebben az ő összes érzelmeit. Nem is volt még csak árnyalati különbség sem Krisztus s a fájdalmas anya érzelmei közt s első sorban áthatotta tehát lelkét az az első, mélységes szó: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek”. Kiérezte a szent Szűz e szóból, hogy az hozzá is van intézve így: „Anyám, bocsáss meg nekik Te is”. S ő a szót megfogadta s teljesítette. Nem is lehetett az másképp azzal, aki oly közel állt az Úrhoz. S azért mondom én is; ha sokat kell megbocsátanunk, akkor álljunk minél közelebb a szenvedő Krisztushoz s bocsássunk meg vele együtt. Kell megbocsátanunk; Isten akarja, Krisztus tanítja s a szent Szűz példát ad rá. S én utána indulok s nem viselném el, hogy e részben Isten nélkül, Krisztustól külön, sötét, hideg utakon járjak. Magam is megtapasztaltam már azt, hogy mily édes a megbocsátás. Éreztem azt, mikor másokkal a félreértéseket tisztába hoztam, mikor neheztelésüket eloszlattam; éreztem, mint könnyebbült meg lelkem. Ilyenkor az édes, erős élet hulláma siklott végig lelkemen s fölfrissültem és föléledtem tőle. Ez csak akkor történik meg igazán, mikor mindkét fél szívéből lefoszlik a neheztelés bűbája; azért van az, hogy nem elég megbocsátani, hanem ki kell békülni. Kibékülni azonban csak akkor lehet, ha ellenfelünk is belátja, hogy rosszat tett s a maga részéről a rosszat jóvá tenni törekszik. Föltéve azonban, hogy bántalmazóink nem akarja belátni hibáját, akkor menjünk csak békében a magunk útján! Mennyi bántalom éri végre is az embert a világon; bocsássa meg, felejtse el s imádkozzék mindenkiért szívből. Kár volna a sebet nyitva tartani s attól szenvedni; hegedjen be s felejtjük el. Az Isten országában e bölcsesség híjával nem lehetünk; ha pedig gyakoroljuk, nagy lelki békére s sok áldásra teszünk szert. Megszerzem hát magamnak ez áldást s juttatok belőle másnak is.

/Prohászka Ottokár: A szép szeretet anyja : Elmélkedések. 1916./

Az Alapítvány rendezvényeiről

Mindnyájan, kik egyek vagyunk... farsang 2014.

Az idei évben a Kaszap István Alapítvány által szervezett jótékonyági farsangi bál a hagyományokat megőrizve újult meg mind formájában, mind tartalmában. A bált, amelyre idén 24. alkalommal került sor, a farsang derekán, február 8-án tartották meg a Vigyázó Sándor Művelődési Házban.

A hagyományt őrizte a bál korábbi években megszokott szerkezeti felépítése (műsor, vacsora, tánc, tombola, tánc), a fellépő művészek köre és az a szellemiség, amely kifejezte a jelen levők összetartozását.

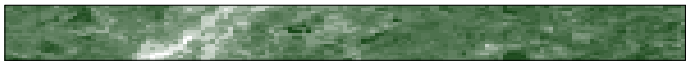
Új színfoltot jelentettek a műsorban a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium növendékeinek igényes, változatos produkciói.

A nézőtér zsúfolásig megtelt 18 óráig a színházteremben. Az elmúlt évek érdeklődését felülmúlta a résztvevő támogatók száma. A közönség izgatottan várta a műsor kezdetét. A színpadon *Palójtay-Érsek Ágnes* rendkívül kellemes hangon, a tőle megszokott közvetlen és nagyon megnyerő stílusban indította az estét. A bál fővédnöke, *Soltész Miklós*, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium szociális, család- és ifjúságügyért felelős államtitkára és a bál díszvendége, *Csavlek Etelka* operaénekes, keramikumművész az első sorból élvezhették az előadást. A két kiemelt vendég személyisége jól illeszkedett a rendezvényhez. *Soltész* úr mély hite, az ifjúság iránti elkötelezettsége nagyon szimpatikusan nyilvánult meg az este folyamán. *Csavlek Etelka*, bár a műsorban nem lépett fel, egy gyönyörű hangú operaénekesnő, aki végtelen szerénységével, belső békéjével, hallatlan intelligenciájával sugárzó egyénisége volt az estnek. Társaságában érkezett a bálba *Csekovszky Árpád* özvegye, barátságuk hosszú évekre nyúlik vissza. *Csavlek Etelka* kerámiaikat is készít, amelyek szép szín és formavilágot tükröznek.

A műsorban fellépő művészek évek óta visszatérnek. Ismerősként üdvözlöttük *Hegedűs Valér* zongoraművészt, *Herencsár Viktória* cimbalomművészt, *Martonomi György* előadóművészt is.

Meglepő volt *Kiss László* dalénekes a tavalyi év alapítványi díjazottja. Nem egyedül érkezett és nem a tőle megszokott stílusú, mély tartalmú dalokat énekelte. Elmaradt a gitárkíséret is. Partnernőjével, *Malinger Anita* dalénekesssel könnyed dalokkal szórakoztatták a jelen levőket. Nekem nagyon hiányoztak a mesekutas idők dalai. Sajnálom, hogy csak a lelkebben szólalhattak meg a szívét-lelket melengető sorok: „...A ma-

gasból nézz le ránk, add most a megváltó szent ígét! ...Válasz nélkül ne hagyd ezt a fájdalmas fohászt!”

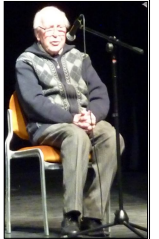
Nagyon szép pillanatok tanúi lehettünk a „családi” Halleluját előadó *Gaal Csaba* és szerettei énekében gyönyörködve. Büszkeség töltötte el a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium mellett ülő igazgatónőjét, valahányszor az általa vezetett intézmény diákjai szerepeltek a színpadon. Nagy sikert arattak a diákok; énekeltek, táncoltak, humoros jeleneteket mutattak be. A mazsorett produkció különösen figyelemre méltó volt. Megtűnt, hogy a világ több országában sikert aratott és díjat nyert műsorával a tehetséges ifjú hölgy, aki koreográfus szeretne lenni. Békés hangulatú tengeri morzsolását elevenítette fel a Keresztúri szlovák nemzetiségi hagyományörző asszonykórus és tánc csoportja, amelynek ifjú tagjai szin-

tén a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és gimnázium növendékei.

A meglepetés vendég a műsorfüzetben nem szereplő *Palójtay Béla* volt. Óriási alakított. Saját versét adta elő, a mai Tiborc panaszait, amelyet a Tankönyvkiadó igazgatójának sír el. (Béla bátyánk több évtizedig dolgozott a Tankönyvkiadó Vállalatnál, még nyugdíjasként is visszajárt. Nemrég egy riportban hallotta, a nemek harcában alulmaradt hön szeretett munkahelye.) A vers a férfiak sanyarú sorsát mutatta be. A tréfás rímek nagyokat kacagtunk és elámultunk, hogy a 93 éves Béla bátyánk milyen fantasztikus szellemi és testi erőnek örvend.

Az est fénypontja az alapítványi díjak átadása volt. Idén két Katalin keresztnevű hölgyet talált érdemesnek a díj elnyerésére az alapítvány kuratóriuma. *Ács Béláné* és *Mezei Józsefné* részesülhettek a megtisztelő díjban és a hozzá társuló figyelemben. *Ács Béláné*, a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium igazgató helyettese, aki az elmúlt öt évben az alapítvány által támogatott ausztriai német nyelvtanulást bizto-

sító nyári utak szervezését és lebonyolítását vállalta. *Mezei Józsefné*, nyugdíjas sekrestyés, az alapítvány ruhavásáraitak nélkülözhetetlen segítője. Férjével együtt kezdtek el dolgozni az alapítványi ruhavásárokon. Férje halála után egyedül maradt, de a szolgálatot folytatta. És folytatni is szeretné, amint mondta: „Ha Isten erőt ad hozzá, folytatom”

A díjátadás után az évek óta megszokott rendben folytatódott a bál. A leghűségesebbek hajnalig kitarítottak.

Az alapítvány már készül a jubileumi bálra. Ha szándékai találkozna a jó Isten akaratával, akkor részesei lehetünk a 25 éves Kaszap István Alapítvány negyedszázados évfordulóját fémjelző rendezvénynek.

Találkozzunk jövőre!

Ruhavásár

Néhány szó a tavaszi ruhavásárról...

Szokásunkhoz híven ezen a tavaszon is vártuk az érdeklődőket a szezonnak megfelelő ruha-cipő-játék kínálatunkkal. A kihelyezett dolgok ezúttal is az osztrák Stockerauból, a katolikus karitászküldeményéből kerültek elő, de köszönettel elfogadtuk a helybeliek értékes adományait is.

Először a raktárban válogatásra kerültek a portékák, évszaknak és minőségnek megfelelően.

Önkéntes segítőink ezúttal is szép számmal jöttek, hiszen jelentős mennyiségű árut kellett kiválogatni, mozgatni és elhelyezni a férfi-női-gyermek polcokon.

Minden jó szándékú adományt megköszönünk, amit kapunk, hiszen ebben az évben is szeretnénk a hittanos és cserkész ifjúsági nyári táborokat támogatni.

Ezen felül jó érzéssel töltött el mindannyiunkat, ha nehéz sorú családokat ruha-cipő adománnyal láthatunk el, hiszen ezek a dolgok is támogatást jelentenek sok embernek.

Ismételten megköszönjük támogatóink segítségét!

Tompa Attiláné

A Kaszap István Alapítvány elnöke

Zarándoklat

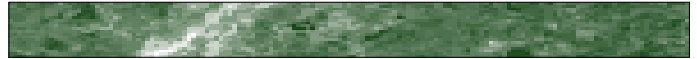
Megemlékeztünk Kaszap Istvánról születésének 98. évfordulóján

Nagy érdeklődés kísérte ezúttal is márc. 25-én székesfehérvári zarándokutunkat. Szép szokásunk, hogy ezen a napon - ha csak lehet - elzarándokolunk Kaszap István sírjához és részt veszünk mi is a megemlékező szentmisén.

Ezt az alkalmat is igyekszünk a fiatalok körében népszerűsíteni, hogy ismerjék meg úgyszintén fiatal névadónk, Kaszap István követendő, csodálatos életpéldáját.

Amikor megérkeztünk örömmel kísértük a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium növendégeit és tanárait Kaszap István sírjához. Közös imánk elvégzését követően a

diákok *Tell Ágnes* tanárnő és az iskola zenekarának kísérete mellett énekeltek, a többiek *Molnár Tiborné* tanárnő osztálya, a 7. a. osztály pedig szorgalmasan imádkozott. Időközben *Spányi Antal* püspök atya is megérkezett, aki rövid, kölcsönös üdvözlés után örömmel nyugtázta a Kaszap István Alapítvány zarándokainak jelenlétét.

A Prohászka templom is megtelt zarándokkal, akik az egész országból jöttek. A Szentmisét követően *Spányi Antal* püspök atya vezetésével ezúttal is imádkoztunk névadónk, Kaszap István boldoggá avatásáért.

Tompa Attiláné
A Kaszap István Alapítvány
elnöke

Hit és erkölcs rovat

Visszanézve...

Abban a korban vagyok, amikor az ember gyakrabban néz hátra, mint előre. Ez nem sajnálatos jelenség, hiszen egy hosszú élet során nem csak a rossz emlék marad meg, hanem a jó is.

Mostanában szívesen, sőt hálával emlékezem a múltban átélt jóra. Ezek közül elsőként az jut eszembe, amely a jelen állapotomban is nagy segítség, melyet néhány éve ismertem meg és mely megkönnyítette és mind a mai napig megkönnyíti az életemet és gyengülő erőmet és egészségemet erősíti. Ezt az ideggondozó főorvosnőjétől kaptam azáltal, hogy beutalt a rehabilitációs részlegbe, ahol sok, addig nem látott, ismeretlen tornagyakorlatot tanítottak meg nekem. Jelen helyzetemben - most, hogy már én segíthetek öreg barátnőmnek és mint ahogy más gyengélkedőnek is tervezem - rendszeresen végzem azokat a gyakorlatokat, melyek hihetetlenül jó hatásúak idegileg és fizikailag egyaránt és hozzájárulnak az egészség és az erőnlét fenntartásához. Közben sajnos nagy hibát követtem el, úgy gondoltam, hogy én már annyira panaszmentes vagyok, hogy az előírt gyógyszerek szedését abbahagytam. Ezt senkinek nem ajánlom! Hihetetlen gyorsasággal estem vissza a korábbi súlyos állapotomba (mániás depresszió), sőt ráadásul még két bajt is kaptam hozzá: két „f”-et : feledékenység és félelem. De hála az ideggondozó főorvosnőjének és a szociális gondozónak a régiem mellé újabb hatékony gyógyszert is kaptam, amelyeket most már rendszeresen szedek és a rehabilitációs csoport vezetőitől tanult tornagyakorlatokat is végzem.

Tanulságul írom le:

Hallgasson az orvosára, és eszébe se jusson önszántából abbahagyni az előírt gyógyító szerek szedését!

Vágó Mária

Csendes percek...

Folytatom a „Tíz tanács a higgadtságra” című írást, melyet a Jeromos füzetek című kiadványban találtam.

Előzmény: nyomban, elolvasásuk után döntöttem, hogy minden tanácsot imádság segítségével megvalósítok és azt tovább adom.

Előző tanács, melyet megfogadtam és e lapok hasábjain közöltem így szólt:

„Csupán a máért fáradozom, a mai napot akarom élni anélkül, hogy egyúttal életem összes problémájára gondolnék” (Ez a részlet az Öröme és üreme című cikkemben jelent meg).

A mostani így hangzik:

„Csupán a mai napra tervet készítek és megóvok magam két rossztól: a hajszoltságtól és a határozatlanságtól”.

Töreksem rá, hogy ez is sikerüljön, s ugyanezt kívánom mindenkinek, aki indítást, kedvet érez rá és főként:

imádkozik érte.

Vágó Mária

Kulturális rovat

Sík Sándor:

Jézus és a kereszt

Akkor fölemelék a keresztet a poroszlók,
És tompán megzördültek a hosszú nagy szegek.
Odalépett. Szemében két csillag remegett,
S az ostor izzó csókja szent vállain piroslott.

Vöröslő fény világolt a Koponyák-hegyén,
Az égen torladoztak fekete fellegek.
Már vijjogott a szél, a föld már reszketett,
És recsegett a kárpit a templom rejtékén.

A palota előtt kiáltozott rekedten
A hullámzó tömeg, kis, szegény emberek.
A lét örök forgása egy percre megmeredt,
S némán egymásra néztek: Krisztus és kereszt, ketten.

Nagy, ismeretlen tűzzel a lét új titka rezgett
Szemén és homlokán s a töviskoszorún.
És karjait kitárta, szelíden, szomorún,
És magához ölelte a rettentő keresztet.

Krisztus feltámadt, valóban feltámadt!

Krúdy Gyula:

Jámbor tavaszunk

A nagypénteki kereplő hangja egy álmatag
utcácskában ért utol - amely utcában még
mindig szűzdohány illatát véltem érezni a vaskosarak
mögött nyitott ablakokból, valamint az ifjú nők húsvéti
illatát, amint serénykedve hajtják a varrógépet ünneplő
ruhájukban, a piros babos vagy kék pettyes gyengéd
kelméken - mint sok esztendő előtt, amikor még ebben
az utcában pipázgatással, elgondolkozással, nyugalom-
mal töltötték életüket az öregek, álmodozással, remény-
kedéssel a nők.

Bizonyos utcáknak a tavasz szaga örökre megmarad
emlékezetünkben, bár az egykori lakók régen elköltöztek
vagy megvénültek. Pest (egy jobb korban) húsvét táján a
jó szagú városok közé tartozott. Az új és friss ruhák a
feltámadás napján, a hölgyek szalmakalapjai a mise
után, a virágok, amelyek feldíszítettek minden keblet
húsvét délelőttjén - kivitték a városból a tél dohosságát,
a zordonabb tavaszok unalmát. Egy nagy szabóműhely-
ből lépett ki húsvét napján egész Pest, amely műhelyben
mindenkit felöltöztettek kedve szerint. A patikák a legna-
gyobb üvegeikből öntötték a szagos vizeket, a borbélyok
bővebben bántak a pomádéval és pedróvel, a házmeste-
rek felloccsolták az udvarokat, a bérkocsisok kifényezték
hintóikat, a budai hegyek temérdek ibolyát (néha orgona-
virágot is) szórtak alá az ájtatos városra, a csirizes, sötét
kis suszterboltokból csodálatosan fénylő cipők indultak el
hódító útjukra, a ferenci barátok templomának környékén
felállottak a régen nyugalomba vonult lovagok és az ifjak
mellé, hogy a város legszebb hölgyközönségét ünnepe-
lyesen várják a nagymise után, Szent Teréz temploma
elől elgurították a csúf koldusokat, a Duna-partra nem-
csak azért siettek az emberek, hogy megnézzék a fo-
lyam áradását, hanem egyéb dolguk is volt ott, a Váci
utcai boltok fáradtan elpihenni látszottak a sok, ünnep
előtti vásárlás után, könnyű szívvel keltek át a hidakon a
régi Buda szerelmesei e napokban, a vízvárosi kisasz-
szonyok nemhiába tanulták meg a legújabb táncokat kék
téli délutánokon a tánciskolában, húsvéti délután bizo-
nyosan bemutatthatták tudományukat a „Fácán”-nál, a
gyermekek is számítottak arra, hogy a Gellérthegy
szól a verkli. És mindennek, e szép tavaszoknak olyan
illatuk volt, hogy az ember megérezhette már előre, mi-
kor téli estéken a kalendáriumot levelezte, és rátalált a
piros betűkre. Húsvétkor kezdődtek az új szerelmek, mi-
után a régiek valamely rejtélyes okból az elmúlt farsan-
gon nem jól végződtek; húsvétkor választott új dalt és új
vállszalagot a lovag, amelyeknek szolgálatában tavaszát
tölti; húsvétkor vetették le a gyászruhát a fiatal özve-

gyek, és ugyanakkor mutatkoztak először az utcán a menyasszonyok, akiknek házasságuk „visszament”. Jó szaga volt Pestnek; még azok a nagy pipájú öregurak is, akik a mellékutcákban emberemlékezet óta az ablaknál pipáztak, és füstgomolyba fújták visszatérő emlékeiket, kiszellőzködtek nagytakarításkor. A halottak, akik valamely adósságbehajtás végett az éjszakai szélben visszatéregtek a temetőkből, hogy kopogtassanak a régi házfalakban, megrázogassák a kilincseket, felriasszák az alvókat: húsvétól kezdve megnyugodtak, és kertészkedésre adták fejüket. Új hangokat hoztak magukkal a harangok, midőn Rómából visszatértek, a közönyös fülek is felfigyeltek, midőn a nagyheti szünet után felzúgtak a frissült dalnokok a háztetők felett.

És minden utca, minden tér, minden vén ház valamely

különös jó szaghoz jutott, amelyet addig nem lehetett észrevenni. Hamiskás mosollyal néztek kapuk, amelyeket sokáig zárva láttunk; kacéran integetett virágos csepepeivel egy-egy ablak, amely alatt közömbösen haladtunk el tegnap; az erkélyek, amelyek téli időben legfeljebb fagyni való nyulat hintáztattak, most már megmutogatnak asszonyi lábakat, amelyekhez arcokat képzelhetünk, örökzöldet tépdeseő habkezeket, amelyekről feltesszük, hogy egykor majd epedő levelet írnak. A tetőkön a kémények halkabban füstölögnek, mint a tél zord viharaiból révbé ért hajók, a megfehéredett függönyöket gyakrabban félrevonják szép kezek, a nyitott ablakon át zenéket hallani, amely zenélések arról beszélnek, hogy a szerelmi ábrándokat még nem felejtették el hölgyeink a városban, a téli időben behavazott hordár az utcasarkon naponta többször is megbízatik levelek kézbesítésével, amely leveleknek illatáról megismerni küldőjüket. S egy napon a kapu előtti szemeteládában megpillantjuk azt a hervadt virágbukétát, amelyet gondos összeválogatással küldtünk farsangban valakinek, egy délután eddig sohasem látott szempár zavarja meg magányos órákat vagy csöndes álmunkat, majd egy kibontott zsebkendőből vagy egy

furfangos szoknya fodorból olyan illat áramlik felénk, amelyről azt hisszük, hogy még sohasem éreztünk hasonlót, bizonyos utcáknak, ahol valamely ismerősünk lakik, hirtelen új és jó szaguk lesz, kellemetes arcuk a mogorva boltosoknak, barátságos képük a rideg bérkocsisoknak, megértő mosolyuk a házmestereknek... S olyan jámbor áhítattal nézzük a kitavaszkodott várost, mintha elfelejtettük volna a vén kópé régi csínytevéseit.

Dsida Jenő:

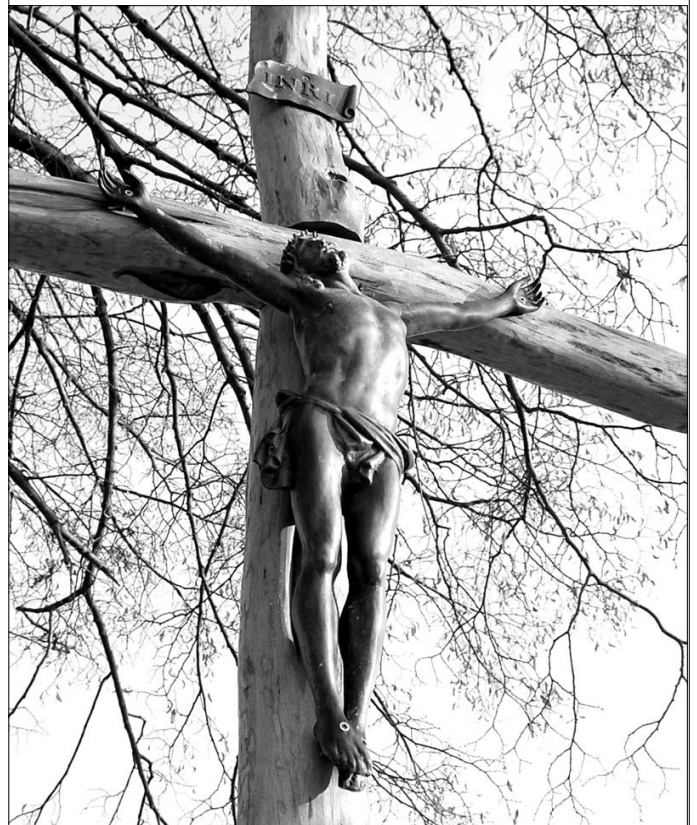
Nagycsütörtökön

A szél suhogva borzong
az olajfa-lombokon.

A kanyargós úton, által az erdön
tömött sorú fáklyások jönnek.

Testemet ételül adtam,
véretem italul adtam,
könnyel mostam meg lábaitokat;
Mégis egyedül maradtam. ...

Testvéreim, tanítványaim!
Égig nyúló kemény kereszten
holnap megölnék engem!
És ti alusztok, mélyen alusztok.

KASZAP ISTVÁN (1916-1935)

Pajkos gyermekkor után mély és bámulatos akaratérő jellemezte a ciszterci diákot. Kemény kitartással közepesből színjeles tanulóvá küzdötte fel magát. Kitűnő tornász, 17 évesen a Dunántúl ifjúsági bajnoka. Buzgó cserkész, hűséges kongreganista. Szerzetesi életét a Manrézában hősiés odaadással kezdte. Sokat elmélkedett Jézus szenvedéseiről, és a bűnösökért *engesztelő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének*. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégével) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

telő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégével) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

Alapítványi hírek

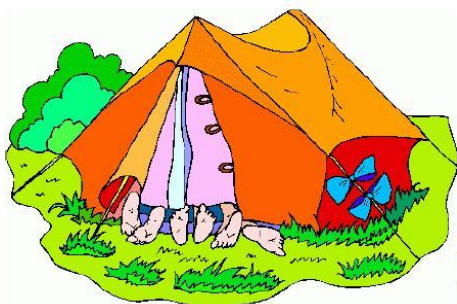
Ruhavásár

A következő ruhavásár időpontját és helyét honlapunkon, illetve hirdetéseinkben időben közöljük.

Nyári táborok

Várjuk a hittanos és cserkész táborok pályázatait a nyári táborok támogatása céljából. Jelentkezés a szokásos módon!

Köszönet

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik adójuk 1%-át Alapítványunknak utalták. Annak minden forintját a kerületünkben élő rászorulóknak megsegítésére fordítjuk.

Áldott Húsvétot kívánunk!

Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület rászoruló családait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1%-val!

Ehhez szükséges legfontosabb adataink:

Számlaszám: OTP 11717009-20018281

Adószám: 19652502 - 1 - 42

Nevünk: Kaszap István Alapítvány

Kaszap István Alapítvány Hírlevelének kiadója:
Kaszap István Alapítvány kuratóriuma
Megjelenik negyedévente
Honlap: www.kaszpalapitvany.hu
A szerkesztő e-mail címe: torba@freemail.hu